खर्जकः, एं, (खर्ज्यति, खर्जे + खुन्।) श्वेतप्रयासः।
वातुइ इति भाषा। तत्पर्यायः। श्वेतख्दः २
गन्धपनः ३ पाता ४ कुठेरकः ५। इति ग्रब्दःचन्निका॥ वर्व्वरीभेदः। खानवलाइ इति
पश्चिमदेशे खातः। तत्पर्यायः। जुन्नतुलसी २
जन्मपर्यः ३ सुखार्ज्यकः ४ उग्रगसः ५ नम्बीरः
६ कुठेरः ७ कठिञ्चरः ए। खस्य गुगाः। कट्वं।
उष्पत्वं। कपवातामयनेत्ररोगनाभित्वं। स्विकारितं। सुखप्रसवकारकत्वञ्च। इति राजनिर्धस्यः॥ सामान्यतुलसी। इति रत्नमाला॥
("कपन्ना लघवे। रुज्याः खिन्धोष्णाः पित्तवर्द्धनाः।
कटुपाकरसाञ्चेव सुरसार्ज्यकभूकृषाः"॥
इति सुश्रतञ्च॥)

श्वर्जनः, जि, (श्वर्जयित, श्वर्ज + खन्ना) उपार्जन-कत्ता । यथा । "श्वतस्व विष्ठिन केन्नस्यांग्रहय-मभिधायार्जनस्यांग्रहयमभिष्ट्रतं" । इति दाय-भागः॥

खर्जनं, स्री, (खर्ज + स्युट्।) उपार्जनं। सत्वहेतु-भूतो व्यापारः। यथा। खर्ज्जनं सत्वहेतुभूतो व्यापारः खर्जनं सत्वं नापादयतीति विप्रतिषिद्ध-मिति दायभागः॥

("खर्जियव्यापारोऽर्जनिमिति जीमूतवाइनः"। "खामिलजनकयापारत्वम्" इति महेश्वरः"। "खामिलजेतुभूत्वापारत्वम् इति । श्रीक्वयाः। "पिढनिधनकालीनं वा जीवनमेव प्रजस्यार्ज्जनं भविष्यति"। इति दायभागः।

"अर्थानामजैने दुःखमर्जितानाञ्च रक्तामे"। इति पञ्चतन्त्रे।

"द्रयार्जनञ्च नाम्रञ्च मित्रामित्रस्य चार्जनम्"। इति मनुः।)

सर्जुनं, क्री, (यर्ज + उनन्।) ह्यां। नेघरोगः। इति विश्वमेदिन्यौ॥ तस्य लद्ध्यां। "स्को यः प्रश्रमधिरोपमस्तु विन्दुः श्वकस्यो भवति तदर्जुनं वदन्ति"। इति माधवकरः॥

('नीरक् अन्त्णोऽर्जुनं विन्दुः ग्रश्चले। हितलो-हितः" इति वाभटस्।)

खर्जुनः, पुं, (खर्ज + उनन्।) पायह्रराजस्य हतीयएतः। स नु इन्तात् कुन्तीगर्भ जातः। तत्पर्व्यायः।
पाच्यानः र जिष्णुः रु किरीटी ४ खेतवाहृनः प्
वीभत्यः ६ विजयः ७ कृष्णः प सक्यसाची ६
धनञ्जयः ९०। इति विराटपर्वः। पार्षः १९
प्रक्रनन्दनः ९२ गायहोवी १३ मध्यमपायहवः १४
खेतवाजी १५ कपिध्वजः १६ राधामेदी १७
सभद्रेषः १८ गुड़किषः १८ रुह्द्रकः २०। इति
जटाधरः॥ रेन्द्रिः २१। इति भूरिप्रयोगः॥ ॥ ॥
खनामखातरुचविषेषः। खाजन इति भाषा।
तत्पर्धायः। नदीसर्जः १ वीरतरः ३ इन्द्रमुः ४
ककुभः प्। इत्यमरः॥ प्रम्बरः ६ पार्यः ७
चित्रयोधीः प धनञ्जयः ८ वैरातदः १ क्यसाची १४
कर्षारिः १५ करवीरकः १६ कौन्तयः १७ इन्द्रसनुः १ प वीरदः १८ कृष्णसारिषः २० प्रधाजः

२१ मात्यानः २२ धन्ती २३ । इति राजनिवंग्टः ॥ तत्पर्व्यायगुणाः । "क्कुभोऽर्जुननामाख्यो नदीसर्जस्य कीर्तितः । इन्द्रनुर्वीरकस्य वीरस्य धवनः स्थूतः ॥ ककुमः भीतनो भग्रस्ततस्त्रयविषास्त्रज्ञत् ।

ककुमः भीतको भमज्ञतज्ञयविषास्त्रित्। मेदोमेच्नमान् इन्ति तुवरः कपित्तच्यत्र्या । मेदोमेच्नमान् इन्ति तुवरः कपित्तच्यत्र्यः ॥ भावप्रकाणः ॥ स्ति भावप्रकाणः ॥ स्ति भावप्रकाणः ॥ स्ति राजवक्षमः ॥ कषायत्रं। उष्णत्रं। त्रणाणोधनत्रं। कपित्तस्रम-स्वात्तिं । वायरोगप्रकोपकारित्वः । इति राजनिर्धेग्दः ॥ *॥ (स्रस्य स्ववहारो यथा,—

"अर्जुनस्य त्वा सिद्धं द्यां हुदामये" ॥

इति वैद्यं चक्रपाश्यिसंग्रहः॥)

कार्त्तवीर्थार्जुनः। माहिश्वती नाम प्ररी तस्य
राजधान्यासीत्, स खनु भुजवीर्थेश सप्तदीपां
धरामजयत्। योगाद् नाइस इस्य नव्यवान्।
"तस्य बाइस इस्वन्तु युध्यतः किन भारतः!।
योगात् योगेश्वरस्येन प्रादुर्भविति मायया॥
तेनेयं एधिवी सर्व्या सप्तदीपा सपर्व्यता।
ससमुद्रा सनगरा उग्रेश विधिना जिता॥
तेन सप्तसु दोपेमु सप्तयच्च्यतानि वै।
प्राप्तानि विधिना राच्चा श्रूयन्ते जनमेजय"॥
"योऽच्यनेनार्ज्यन्त्रच्यो दिवाङ्क इनाइना"।
इति महाभारते।) मयूरः। मातुरेकस्तः। इति
मेदिनी॥ श्रेतवर्याः। तदिति चि। इत्यसरः॥

चर्जुनध्वनः, एं, (चर्जुनस्य मार्थस्य ध्वनः, रघ-केतुभूतः, सततं तत्रावस्थानात्।) हनूमान्। इति हेमचन्द्रः॥

खर्जुनी, स्त्री, (खर्ज्ज + उनन्, गौरादिलात् छीष्।) गवी। करतोयानदी। कुटुनी। उषा। इति विश्वमेदिन्गौ॥

चर्जुनोपमः, पुं, (चर्जुनः खनामखातः दद्यः उपमा, यस्य सः।) रुक्तमेदः। प्रोगुन इति भाषा। तत्पर्यायः। महापद्यः २ प्राकरकः ३ चनीकः ८ चर्याः ५। इति प्रव्यक्तिका॥ प्राकाखः ६ खरमदः ७। इति रुक्तमाना॥

खर्यः, यं, (खर्तः तः।) प्राकटतः। इति प्रव्र-चित्रका। खत्तरं। इत्यागमः॥ वर्यः। यथा,— "वर्योऽत्तरं रिमार्गः खरान्त कथिता खनः। खञ्जनानि इतो वर्गाः कारयोऽष्टो प्रकीर्त्तिताः"॥ इति वीजवर्याभिधानं॥

चर्यः, [स्] सी, (ऋच्हति, ऋ गतौ उदने नुट् चेत्वर्चेरसुन् तस्य च नुट्।) जलं। इत्यमरः॥

कार्यनः, एं, (कार्यांसि जनानि सन्यस्मिन्, कार्याने नोपक्षिति वः सनोपक्ष।) समुद्रः। इत्यमरः॥ ("कप्षष्टश्वाभिगम्यक्ष यादोरत्नीरिवार्यवः"। इति रघवंग्रे।)

चर्यावजः, पुँ स्ती, (चर्यावात् जायते, धर्याव + जन + ड,उपपदसमासः ।) समुद्रफेनः। इति रल्लमाषा॥ (समुद्रफेन प्रन्देऽस्य विवर्यं चेयं॥)

स्तुः १ प् वीरदः १८ क्रयासारियः २० एथाजः वर्षावमन्दिरः, एं, (वर्षावः मन्दिरमिव यस्य सः।)

वर्षाः। इति हेमचन्द्रः॥

वर्षवीद्भवः, यं, (उद्भवत्वस्मात्, उत्+भू+व्यवा-दाने व्यप्, व्यर्थवः उद्भवो यस्य सः।) व्यक्षिणार-वृद्धः। इति राजनिर्धगृदः॥ (व्यक्षिणारभव्दे-ऽस्य गुका चातव्याः॥) (चन्द्रः। व्यक्तं।)

ष्यर्थोदः, एं, (व्यर्थोसि ददाति, दा + का) मुलाकः। मेघः। इति राजनिर्धेग्दः॥

चर्योभवः, पं, (चर्यास जले भवति, चर्यास् + भू + चप्, उपपदसमासः।) प्रद्धः। इति राज-निर्घेगदः॥

चर्त्तगतः, पुं, (चार्त्तहत् गत्तति, गत्त + चच्, प्रबो-दरादित्वात् वा इत्सः।) चार्त्तगतः। नीत-भिरिष्टका। इत्यमस्टीकायां भरतः॥ (नीत्तिभिष्टि-चन्द्रीऽस्य गुणो व्याख्येयः॥)

चर्तनं, स्ती, (ऋत+ल्युट्, पत्ते इयङभावः।) जुरुषा। निन्दा। इत्यमरः॥

खित्तः, स्ती, (खर्द + क्षिन्।) पीड़ा। धनुरप्रभागः।
इत्यमरः॥ (पीड़ार्थे उदाहरणं यथा,—
"चूर्यं समं रुचकिष्ठभुमहीषसानां,
अ्ग्डम्बुना कपसमीरणसम्भवासु।
हत्यार्थप्रकाठरात्तिं विस्विचनासु
पेयन्त्रथा यवरसेन च विद्विबन्धे॥"
इति वैद्यक्षकप्राणिसंग्रहः॥)

अर्त्तिका, स्त्री, (ऋत + खुल्।) अन्तिका। नाञ्चोक्ती च्येष्ठा भगिनी। इत्यमरटीकायां खामी॥

चर्यं त्क छ याचने। इति कविकल्पनुमः॥ छ चर्यथयते चर्यापयते। प्रार्थयत्यसम्ल्यानीत्वादौ प्रार्थनं प्रार्थः पचात् प्रार्थं करोति इति जौ परस्मेपदं। इति दुर्गादासः॥

चर्यः, पुं, (चर्यः + घञ्।) विषयः। याच्ञा। धनं। कार्या। वस्तु। प्रव्हप्रतिपादः। निरुक्तिः। प्रयोजनं। इति नेदिनी॥ प्रकारः। इति हेम-चन्द्रः॥ (धनार्थे यथा,—

"वर्षेण बलवान् सर्वः कर्षाद्भवति परिहतः"। इति हितोप्देशे। खयस् निवर्शस्यान्तर्गतः। "कस्यार्थधर्मो वद पीड़ियामि तिस्थोत्तटावोध्धव प्रद्यदः।" इति कुभारसम्भवे। "तमसोलदागं कामो राजसत्त्वर्थ उत्थते सत्तस्य बद्धगंधर्माः श्रेद्यमेषां यथोत्तरं"॥ इति मनुः। शब्दपितपादः। शब्दानामिधयः।

इति रघुवंषी। खिनिधेये। खनङ्कारणास्त्रादी अर्थस्त्रिविधः, वाचो नच्चो खङ्गश्चेति। अर्थना, स्त्री, (खर्थ+युन्।) याच्चा। भिद्या।

"वागर्थाविव संप्रती वागर्थप्रतिपत्तये"।

इत्यमरः॥
चर्चपतिः, पं, (चर्चानां पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः॥)
कुवेरः। राजा। इति मेदिनी॥
("चर्च्यामर्चपतिर्वाचमाददे वदतां वरः"।
"स नैषधस्यार्चपतेः सुतायाम्"। इति रघुवंश्री॥
चर्चप्रयोगः पं (चर्चानां स्वासं प्रयोगः

चर्यप्रयोगः, एं, (चर्यानां धनानां प्रयोगः, वही-तत्पुरुषः।) ट्डिजोविका। इत्यस्ः॥ सुदे देया वाष्ट्री देया इत्यादि भाषा।